

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

انجنیر محمد هاشم رائق

۲۵ جون ۲۰۲۴

پیراهن یخن قاق

در آن سالهای پیشین و خیلی قدیم ها، خوب به خاطرندارم سال چندم ریاستم بود که در جمله سوغات ها و تحفه هائی که از طرف مراجعین برابم می رسید، چندین دانه پیراهن یخن قاق هدیه گرفتم .

روز هائی که وطن را ترک می گفتیم، یکی از این پیراهن ها هنوز هم قابل پوشیدن بود و آن را با خود آوردم . در اینجا یکی دو نکتائی که رنگ گلش به رنگ پیراهن می نشست از لیلایم روی سرک به نصف قیمت خریدم .

این پیراهن و نکتائی را در یگان مرده و زنده و در مجالس افغان ها می پوشیدم . هر باری که این پیراهن را می پوشیدم یکنوع غرور، کاکگی و هوای ریاست دوران گذشته به سراغم می آمد و کسی از بینی بالا تر همراهم گپ زده نمی توانست .

به مرور زمان کمک های دولتی کم شده و مصرف ما افزود می گردید عاید ما کفایت زندگی را نمی توانست مجبوراً به جست و جوی کاری برآمدم و طبق رسم و رواج اینجا روزها عقب کار می گشتم و در هر هوتل به ظرف شوئی و در دکانهای خوراکی فروشی به پیش خدمتی و هر جائی که یک وظیفه ای سراغ می گرفتم مراجعه می کردم و عریضه می دادم و بعضاً به مصاحبه خواسته می شدم .

در اینجا رواج است که در مصاحبه کاریابی مراجعه کننده لوکسترین لباس خود را می پوشد . من هم به پیروی ازین رسم، شیکترین دریشی خود را با همان پیراهن یخن قاق و نکتائی گلدار می پوشیدم . در حین مصاحبه پیراهن یخن قاق تأثیر خود را می کرد و با مصاحبه کننده و کارفرما به همان غرور دوران ریاست صحبت می کردم و در نتیجه استخدام نمی شدم .

همان بود که چندین مصاحبه به همین منوال گذشت و صاحب کار نشدم که نشدم تا این که پیراهن یخن قاقم به مرور زمان کهنه و جنده شد و از پوشیدن برآمد . ناچار یک پیراهن مستعمل از دکان کهنه فروشی دم کوچه ما خریدم و بعد از چندی در اولین مصاحبه در یک دکان خوراکی فروشی شامل کار شدم .

بعد ها فهمیدم که با از بین رفتن پیراهن یخن قاق ریاست از چرت و فکر چوکی و مقام گذشته و آینده فارغ گردیم و خود را فارغ بال و آزاد طوری که هستم یافتم . قرار فرموده حضرت ابوالمعانی ببیدل:

ترک آرزو کردم – رنج هستی آسان شد .

بلی تا زمانی که چرت مقام و منصب گذشته و خیال پلو آینده را از سردورنکنیم درد مهاجرت و داغ بی وطنی ما تسکین نخواهد شد. ختم